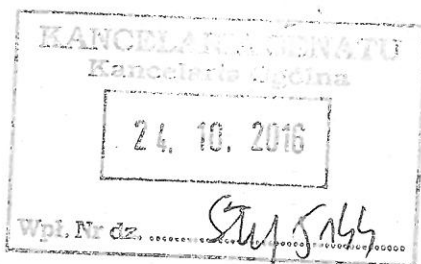

**Wójt
Gminy Kobylnica**

Wnioskodawca:
Gmina Kobylnica
ul. Główna 20
76 - 251 Kobylnica

GFB.3031.72.2016

Kobylnica, dnia 21.10.2016 r.

Pan
Stanisław Karczewski
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

PETYCJA

Niniejszym, działając w imieniu Gminy Kobylnica, na podstawie art. 2 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2014 r., poz. 1195 ze zm.), proszę o podjęcie przez Pana Marszałka działań, zmierzających do rozstrzygnięcia wątpliwości interpretacyjnych, dotyczących stosowania przez samorzady przepisów ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 716 ze zm.), ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 290 ze zm.) oraz ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. z 2016 r., poz. 961) w zakresie, w jakim przepisy wyżej wymienionych ustaw odnoszą się do opodatkowania podatkiem od nieruchomości elektrowni wiatrowych od dnia 1 stycznia 2017 r. Wnoszę, aby podjęte działania doprowadziły do dokonania zmian legislacyjnych, których skutkiem będzie usunięcie wątpliwości w przedmiocie określenia wysokości podatku od nieruchomości, należnego za posadowienie elektrowni wiatrowych na terenie gmin na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

UZASADNIENIE

Tytułem wstępu należy wskazać, że zgodnie z art. 16 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej samorząd terytorialny uczestniczy w sprawowaniu władzy publicznej. Przysługującą mu w ramach ustaw istotną część zadań publicznych samorząd wykonuje w imieniu własnym i na własną odpowiedzialność. Natomiast na mocy art. 168 ustawy zasadniczej, jednostki samorządu terytorialnego mają prawo ustalania wysokości podatków i opłat lokalnych w zakresie określonym w ustawie. Powyższe regulacje, stanowiące przejaw samodzielności finansowej jednostek samorządu terytorialnego, nie przyznają jednak samorządom nieograniczonego prawa do ustalania i poboru podatków. Wszelkie działania powinny mieścić się w ramach ustawowych i zmierzać do poboru podatków w taki sposób, by nie naruszał on powszechnie obowiązujących norm. Błędne ustalenie kwoty podatku może mieć daleko idące konsekwencje. Przykładowo w przypadku nadpłacenia podatku przez podatnika, organ podatkowy będzie zobligowany do zwrotu kwoty stanowiącej równowartość nadpłaty wraz z odsetkami, co w praktyce może powodować dodatkowy wydatek z budżetu jednostki samorządu terytorialnego oraz

Urząd Gminy Kobylnica
ul. Główna 20, 76-251 Kobylnica
(woj. pomorskie)

tel.: (+48) 59 842 90 70-71
fax: (+48) 59 842 90 72
sekretariat: (+48) 59 842 96 17

kobylnica@kobylnica.pl
www.kobylnica.pl

podważyć zaufanie do organów podatkowych. Nadto zgodnie z art. 254 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (tj. Dz. U. z 2013 r. poz. 885 ze zm.) „w toku wykonywania budżetu jednostki samorządu terytorialnego obowiązują następujące zasady gospodarki finansowej: ustalanie, pobieranie i odprowadzanie dochodów budżetu jednostki samorządu terytorialnego następuje na zasadach i w terminach wynikających z obowiązujących przepisów.” I tak pomijanie istotnych okoliczności stanu faktycznego i ustalenie niewłaściwego wymiaru podatku stanowi naruszenie art. 272 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa (tj. Dz.U. z 2015r. poz. 630 ze zm.) a w myśl art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2004r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (tj. Dz.U. z 2013r. poz. 168 ze zm.) „nieustalenie należności Skarbu Państwa, jednostki samorządu terytorialnego lub innej jednostki sektora finansów publicznych albo ustalenie takiej należności w wysokości niższej niż wynikająca z prawidłowego obliczenia” stanowi naruszenie dyscypliny finansów publicznych.

Mając na uwadze powyższe, w interesie publicznym jest by gminy, działające jako organy podatkowe, w sposób prawidłowy ustalały wysokość zobowiązań podatkowych, w tym podatków od nieruchomości. Prawidłowy pobór danin publicznoprawnych eliminuje potencjalne ryzyko konieczności ich zwrotu wraz z odsetkami, jednocześnie wpływając na zakres ewentualnych wydatków budżetowych, a tym samym przyczyniając się do lepszego zaspokojenia potrzeb wspólnoty samorządowej.

W świetle powyższego, wątpliwości zarówno Gminy Kobylnica, jak i innych jednostek samorządu terytorialnego działających na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, budzi kwestia ustalania i pobierania podatków od nieruchomości w zakresie, w jakim przedmiot opodatkowania dotyczy elektrowni wiatrowych. W dniu 16 lipca 2016 r. w życie weszła ustawa z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych. Z uzasadnienia do projektu przedmiotowej ustawy wynika, iż jej celem jest określenie warunków, zasad i trybu lokalizacji oraz realizacji elektrowni wiatrowych, jak również warunków lokalizacji zabudowy mieszkaniowej w sąsiedztwie elektrowni wiatrowych. Projektodawcy ustawy wskazali, iż w zakresie budowy i eksploatacji rozwiązania ustawowe mają między innymi na celu wprowadzenie rozwiązań dzięki którym cała elektrownia wiatrowa będzie obiektem budowlanym (budowlą), a tym samym zastosowanie do niej będą znajdować przepisy Prawa budowlanego dotyczące użytkowania obiektów budowlanych oraz odnoszące się do katastrof budowlanych. Niezależnie od celów przyświecających projektodawcom, w tekście ustawy przyjętym przez Parlament Rzeczypospolitej Polskiej znalazł się zapis, mający w ocenie wnioskodawcy charakter podatkowy. Mowa konkretnie o art. 17 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, zgodnie z którym „Od dnia wejścia w życie ustawy do dnia 31 grudnia 2016 r. podatek od nieruchomości dotyczący elektrowni wiatrowej ustala się i pobiera zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem wejścia w życie ustawy”. Przepis ten sugeruje, że do dnia 31 grudnia 2016 r. ustalanie i pobieranie podatków od nieruchomości odbywać się będzie na dotychczasowych zasadach, natomiast po tej dacie, obowiązywać zaczną nowe zasady, które jednak nie zostały nigdzie sprecyzowane.

W świetle dotychczasowych przepisów, mających mieć zastosowanie do dnia 31 grudnia 2016 r., nie ulegało wątpliwości, że przedmiotem opodatkowania podatkiem od nieruchomości są wyłącznie części budowlane elektrowni wiatrowych, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 30 lipca 2009 r. sygn. akt II FSK 202/08).

Urządzenia i przedmioty, będące wyposażeniem elektrowni wiatrowej, takie jak: wirnik ze skrzydłami, skrzynia biegów, komputer sterujący, transformator, rozdzielnia elektryczna, instalacja alarmowa oraz instalacja zdalnego sterowania, nie stanowią urządzeń budowlanych, o których mowa w art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych w związku z art. 3 pkt 9 ustawy Prawo budowlane i nie są też budowlami wchodzącymi w skład budowli jako całości techniczno - użytkowej w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 2 wymienionej ustawy podatkowej w związku z art. 3 pkt 1 lit. b powołanej ustawy Prawo budowlane (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 16 grudnia 2009 r. sygn. akt II FSK 1184/09). Taka wykładnia przepisów dwóch wskazanych powyżej ustaw była w zasadzie w całości akceptowana w orzecznictwie sądowo - administracyjnym, co miało oczywiście przełożenie na praktykę ustalania i poboru podatków stosowaną przez gminy.

Zgodnie z założeniem ustawodawcy, od dnia 1 stycznia 2017 r., do ustalania i poboru podatku od nieruchomości dotyczącego elektrowni wiatrowych, zastosowanie mają mieć przepisy obowiązujące po dniu wejścia w życie ustawy z dnia 20 maja 2016 r. Ustawa o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych nadała nowe brzmienie między innymi przepisowi art. 3 ust 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 290), ustalając jego następującą treść: „*budowli - należy przez to rozumieć każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe i urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową*”. W wyniku dokonanej zmiany powyższego przepisu, z zawartego w nawiasie wyliczenia urządzeń technicznych usunięto frazę „*elektrowni wiatrowych*”. Jednocześnie w art. 2 pkt 1 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych wprowadzono do systemu prawa definicję elektrowni wiatrowej, poprzez wskazanie, że tego typu elektrownią jest budowla w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, składająca się co najmniej z fundamentu, wieży oraz elementów technicznych, o mocy większej niż moc mikroinstalacji w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy o odnawialnych źródłach energii.

Z treści powyższych przepisów można byłoby wyciągnąć wniosek, że skoro zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, a na mocy art. 2 pkt 1 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, budowlą jest obiekt składający się co najmniej z fundamentu, wieży oraz elementów technicznych, to od dnia 1 stycznia 2017 r. podatek od nieruchomości zostanie ustalony nie tylko od wartości części budowlanych elektrowni, to jest od fundamentu i wieży, ale również od wartości elementów technicznych, takich jak na przykład wirnik z zespołem łopat lub generator prądotwórczy.

Należy jednak wskazać, iż niezależnie od powyższego wniosku, przeciwko takiej interpretacji przepisów obowiązujących po dniu wejścia w życie ustawy o inwestycjach

w zakresie elektrowni wiatrowych przemawia cały szereg argumentów, które wyszczególnione zostały poniżej.

1) Cel uchwalenia ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych.

Cele przyświecające projektodawcom ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych zostały wymienione w uzasadnieniu do projektu (Druk nr 315). Cele te odnoszą się wyłącznie do warunków, zasad i trybu lokalizacji elektrowni, lokalizacji zabudowy mieszkaniowej w pobliżu elektrowni oraz kwestii związanych z budową i eksploatacją siłowni wiatrowych. Określenie, że w skład budowli, jaką jest elektrownia wiatrowa, wchodzi również urządzenia techniczne, ma przede wszystkim na celu nałożenie obowiązku szerszego stosowania przepisów Prawa budowlanego do tych urządzeń. Z uzasadnienia do projektu ustawy nie wynika jednakże, by wprowadzone zmiany miały mieć jakiegokolwiek konsekwencje na gruncie prawa podatkowego, stąd też ewentualne konsekwencje w zakresie opodatkowania, należałoby uznać za niejako poboczny i niezamierzony skutek, niewynikający z intencji autorów projektu ustawy. Istotnym jest również, że propozycja wprowadzenia do ustawy uregulowania odnoszącego się do wymiaru podatku od nieruchomości pojawiła się dopiero po pierwszym czytaniu projektu ustawy, a więc pierwotnie nie była ona zamierzona.

2) Autonomiczny charakter prawa podatkowego.

Zasada autonomii prawa podatkowego polega na tym, że ustawodawca tworząc przepisy podatkowe ma zapewnioną samodzielność w kreowaniu instytucji i pojęć na potrzeby tej gałęzi prawa. Stosowanie powyższej zasady przejawia się również tym, że nie jest dopuszczalne automatyczne odwołanie się do definicji zawartych w innych gałęziach prawa, jeśli nie wynika to wprost z przepisów prawa podatkowego. W tym zakresie zasadnym jest odwołanie się do poglądu wyrażonego w orzecznictwie sądowo – administracyjnym (por. np. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 7 kwietnia 2016 r. sygn. akt II FSK 1186/14), zgodnie z którym, nie można zaaprobować takiego sposobu wykładni art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego w zw. z art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, który polega na odwoływaniu się do definicji zawartych w innych, szczególnych ustawach i na ustalaniu desygnatu pojęcia „budowla” poprzez te definicje. Kwalifikację przedmiotu opodatkowania w podatku od nieruchomości należy bowiem oprzeć przede wszystkim na przepisach ustawy, a jedynie pomocniczo na Prawie budowlanym, co zostało potwierdzone przez Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 13 września 2011 r., sygn. akt P 33/09. Trybunał wskazał, że odwołanie się w ustawie do przepisów prawa budowlanego należy interpretować jako odesłanie do przepisów ustawy Prawo budowlane, a nie jako odesłanie do wszelkich przepisów regulujących zagadnienia związane z procesem budowlanym. Jedynie pomocniczo i na marginesie można dodać, że zgodnie z § 147 ust. 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”, jeżeli w ustawie lub innym akcie normatywnym ustalono znaczenie danego określenia w drodze definicji, w obrębie tego aktu nie wolno posługiwać się tym określeniem w innym znaczeniu. W związku z powyższym nieuprawnionym jest twierdzenie, że źródłem definicji pojęcia „budowla” dla celów opodatkowania podatkiem od nieruchomości jest regulacja zawarta w ustawie o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, która nie należy do systemu prawa podatkowego, co ma szczególne znaczenie w sytuacji, gdy ustawa podatkowa zawiera

definicję legalną budowli. Definicja ta może mieć tylko taką treść, która została jej nadana w ustawie podatkowej – w tym przypadku w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych.

3) Brak istotnych zmian definicji budowli zawartej w art. 3 ust. 3 ustawy Prawo budowlane.

Jak wskazano powyżej, zmiana definicji budowli dokonana ustawą o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych wiąże się wyłącznie z wykreśleniem z niej wyrazów „elektrowni wiatrowych” w tej części, która odnosi się do określenia urządzeń technicznych. W dalszym ciągu w części tej znajduje się sformułowanie „innych urządzeń”, co wskazuje na otwarty charakter wyliczenia. Z przepisu jasno wynika, że ma on charakter katalogu otwartego, a zatem nowelizacja polegająca na wykreśleniu z nawiasu frazy „elektrowni wiatrowych” powinna być traktowana jako usunięcie jednego z zawartych w tym przepisie przykładów, co nie powinno skutkować automatycznym zakwalifikowaniem całej elektrowni wiatrowej jako budowli.

4) Definicja obiektu budowlanego jako obiektu wzniesionego z użyciem wyrobów budowlanych.

Zgodnie z definicją obiektu budowlanego, zawartą w art. 3 pkt. 1 ustawy Prawo budowlane, przez obiekt tego rodzaju należy rozumieć budynek, budowlę bądź obiekt małej architektury, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych. Z powyższego wynika, że obiektem budowlanym, w tym budowlą, *a contrario* nie będzie obiekt, który powstał bez użycia wyrobów budowlanych. Definicja wyrobów budowlanych zawarta została w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o wyrobach budowlanych (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 1570), zgodnie z którym wyrobem budowlanym jest wyrób budowlany, o którym mowa w art. 2 pkt 1 rozporządzenia Nr 305/2011. Rozporządzenie to w art. 2 pkt 1 stwierdza, że: *„Na użytek niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje: wyrób budowlany oznacza każdy wyrób lub zestaw wyprodukowany i wprowadzony do obrotu w celu trwałego wbudowania w obiektach budowlanych lub ich częściach, którego właściwości wpływają na właściwości użytkowe obiektów budowlanych w stosunku do podstawowych wymagań dotyczących obiektów budowlanych”*. Jak wynika z powyższej definicji wyrobem budowlanym może być tylko taki wyrób, którego cechy wpływają na właściwości obiektu. Musi to więc być – jak się zdaje – wyrób zasadniczy dla wytworzenia danego obiektu budowlanego, wpływający na jego właściwości, a nie np. element wyposażenia obiektu. Przenosząc powyższe rozważania na grunt rozpatrywanego problemu należy wskazać, że elementy techniczne elektrowni wiatrowych, wymienione w art. 2 pkt 2 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, są urządzeniami o przeznaczeniu typowo technicznym i przemysłowym charakterze oraz nie są zbudowane z wyrobów budowlanych, nie mogą zatem stanowić obiektu budowlanego.

Za tym, że urządzenia techniczne wchodzące w skład elektrowni wiatrowych nie stanowią budowli ani obiektu budowlanego w rozumieniu prawa budowlanego, świadczy również treść definicji obiektu budowlanego, w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r., poz. 443). W wyniku dokonanej nowelizacji art. 3 pkt 1 Prawa budowlanego, ustawodawca

zrezygnował z uznania za obiekt budowlany urządzeń, tym samym dając do zrozumienia, że urządzenia techniczne jako takie nie podlegają reglamentacji tej ustawy, a w konsekwencji nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

5) Brak wpływu zmiany załącznika do ustawy Prawo budowlane dla definicji budowli, określonej w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych.

Ustawa o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych wprowadziła także zmiany w załączniku do ustawy Prawo budowlane poprzez dodanie, że obiektami budowlanymi kategorii XXIX są również - obok stojących kominów i masztów – elektrownie wiatrowe. Koniecznym jest jednak wskazanie, że dla właściwego zrozumienia pojęcia budowli załącznik do Prawa budowlanego nie ma decydującego znaczenia. W wyroku z dnia 13 września 2011 r. (sygn. P 33/09) Trybunał Konstytucyjny uznał, że załącznik do Prawa budowlanego ma raczej znaczenie dodatkowe, pomocnicze przy kwalifikacji określonych obiektów jako budowli, szczególnie wtedy, gdy obiekt nie został wymieniony w art. 3 pkt 3 ustawy (definicja budowli). Zamieszczenie danego obiektu w załączniku nie przesądza więc o uznaniu go za przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości. Załącznik ten służy innym celom niż definiowanie przedmiotu opodatkowania. Jego „rolą” jest w istocie podział obiektów na wymagające lub nie pozwolenia na budowę (art. 55 Prawa budowlanego). Ma on także zasadnicze znaczenie przy kalkulacji wysokości kar w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w zakresie obiektu budowlanego z projektem (art. 59f Prawa budowlanego).

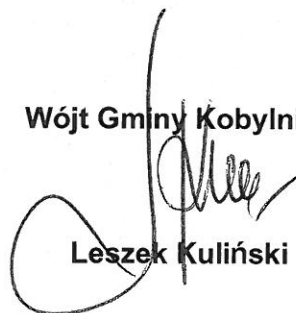
6) Niekonstytucyjny charakter ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych.

W świetle wątpliwości pojawiających się na gruncie stosowania przepisów ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych w części, w jakiej odnosi się ona do opodatkowania tychże elektrowni podatkiem od nieruchomości, uprawnionym jest również stwierdzenie, że została ona uchwalona w sprzeczności z zasadą przyzwoitej legislacji, wywodzonej z treści art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Po pierwsze bowiem skoro zasadniczym celem ustawy miało być określenie warunków, zasad i trybu lokalizacji elektrowni, lokalizacji zabudowy mieszkaniowej w pobliżu elektrowni oraz uregulowanie kwestii związanych z budową i eksploatacją siłowni wiatrowych, w tym objęcia dozorem technicznym całości instalacji elektrowni wiatrowej, a finalnie ustawa ta miałaby doprowadzić do objęcia całej elektrowni wiatrowej podatkiem od nieruchomości, rodzi się zarzut niekonsekwencji oraz nieracjonalności ustawodawcy, a tym samym złamanie standardu konstytucyjnego w procedurze tworzenia prawa. Po drugie należy zauważyć, że wobec braku wprowadzenia przez ustawę o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych jakichkolwiek zmian w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych, zarówno przed dniem 1 stycznia 2017 r., jak i po tym dniu ustalanie i pobór podatku od nieruchomości będzie odbywał się na podstawie przepisów ustawy podatkowej o tym samym brzmieniu, z tą jedyną różnicą, że w art. 3 pkt. 3 ustawy Prawo budowlane, do której odsyła ustawa podatkowa, dokonano mało istotnej (w świetle powyższej argumentacji) korekty polegającej na zmianie przykładowego wyliczenia urządzeń technicznych.

W świetle powyższych wątpliwości i niejasności skierowanie niniejszej petycji do Pana Marszałka stało się konieczne i uzasadnione. W interesie zarówno samorządów, jak i podatników jest takie stanowienie prawa przez Parlament Rzeczypospolitej Polskiej, by mogło być ono stosowane bez konieczności dokonywania skomplikowanej wykładni. Nadto dla samorządów, które wiążą swój rozwój ze współpracą z przedsiębiorstwami z sektora energetyki odnawialnej, wprowadzanie rozwiązań, powodujących obniżenie atrakcyjności rozwoju tej branży, poprzez niejako „poboczne” dodawanie obciążeń fiskalnych, nie może zostać uznane za działanie pożądane. Rozwiązania takie mogą nie tylko spowodować spadek zainteresowania w dokonywaniu nowych inwestycji na obszarach gmin, ale również przyczynić się do konfliktów powstałych na gruncie interpretacji przepisów podatkowych, w odniesieniu do opodatkowania instalacji istniejących. Zmiana zasad ustalania i pobierania podatku od nieruchomości może również wywołać działania, polegające na zaniżaniu wartości elektrowni i jej urządzeń, co wywoła jedynie kolejny niepożądany skutek. Nie sposób również pominąć faktu, że projekt ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych był konsultowany z podmiotami istotnie zainteresowanymi przyjęciem ustawy, to jest gminami, jedynie w pierwotnej wersji (druk 315). Pismem z dnia 16 marca 2016 r. Związek Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej odniósł się do materiałów związanych z drukiem 315, załączając szereg stanowisk organów gmin oraz podmiotów związanych z samorządem terytorialnym. Zmiana polegająca na wprowadzeniu do projektu ustawy uregulowania o treści tożsamej z art. 17 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, pojawiła się dopiero w dniu 30 marca 2016 r. w sprawozdaniu Komisji Infrastruktury sporządzonym w toku pierwszego czytania projektu (druk 365). Wynika z tego, że podmioty zainteresowane projektem, to jest między innymi gminy, nie miały możliwości wyrażenia swojego stanowiska odnośnie skutków podatkowych ustawy. O ile brak zajęcia tego stanowiska nie wpływa oczywiście na wadliwość procesu legislacyjnego, o tyle nie ulega wątpliwości, że gdyby gminy miały możliwość wypowiedzenia się co do projektowanej treści art. 17 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, zapewne złożyłyby zastrzeżenia, które doprowadziłyby do rozstrzygnięcia powyższych wątpliwości i uchwalenia przez Parlament ustawy, której stosowanie nie budzi wątpliwości interpretacyjnych. Tego elementu współpracy wyraźnie zabrakło, stąd też dopiero na tym etapie, po uchwaleniu przedmiotowej ustawy, zasadny jest niniejszy apel o podjęcie przez Pana Marszałka stosownych działań w sprawie.

Mając na uwadze powyższe, wnoszę jak na wstępie.

Wójt Gminy Kobylnica

Leszek Kuliński